

ประวัติความเป็นมาของโคยะซัง (History of Koyasan)

ท่านโคโบ โดชิ (คุโค) ได้เดินทางไปศึกษาศาสนาพุทธที่ประเทศจีนเมื่อปีค.ศ. 804 ในสมัยราชวงศ์ถัง เมื่อท่านได้ศึกษาเป็นเวลา 2 ปี ท่านจึงเดินทางกลับประเทศญี่ปุ่น เพื่อนำนิกายชินทงอนที่ท่านได้ค้นพบที่หนามายแพท โดยท่านโคโบ โดชิ (คุโค) ได้หาพื้นที่ ๆ จะให้พระสงฆ์สามารถปฏิบัติธรรม และได้เลือกพื้นที่ราบสูง มีระดับความสูง 900 เมตร ที่เป็นที่รู้จักกันดีในปัจจุบันว่า โคยะซัง โดยงานจักรพรรดิซกะเป็นผู้ถวายให้ และได้เริ่มจัดตั้งขึ้นในปีค.ศ. 816 ณ สถานที่ ๆ ปัจจุบันเรียกว่า วัดคองโกบุจิที่ถือเป็นวัดศูนย์กลางใหญ่ หลังจากนั้นโคยะซังได้กลายเป็นจุดศูนย์กลางในการเผยแพร่ศาสนาในภายหลังก่อน จนกลายมาเป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญที่สุดของประเทศญี่ปุ่นในปัจจุบัน ในปีค.ศ. 2004 โคยะซังได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก "สถานที่ศักดิ์สิทธิ์และเส้นทางจาริกแสวงบุญแบบเทือกเขาคิโตะ" โดยองค์การยูเนสโก และปัจจุบันมีวัดในนิกายชินทงอน 117 วัดอยู่ล้อมรอบคอยช่วยเหลือผู้แสวงบุญ

ประตูโดมง (Dai-mon Gate)

ประตูโดมงเป็นประตูทางเข้าของโคยะซัง ประติมากรรมขนาดใหญ่สูงประมาณ 25 เมตร ถูกสร้างขึ้นใหม่ในปีค.ศ. 1705 แทนประตูเก่าที่ถูกไฟไหม้ไป และมีการถอดถอนเพื่อบูรณะขึ้นใหม่ในโอกาสครบรอบ 1150 ปีที่พระโคโบ โดชิได้เข้าสู่สมาธิเป็นนินทรืร์ริมที่ล่องน้ำของทางเข้าออกประตูโดมงประดับด้วยรูปสลักผู้พิทักษ์ (รูปสลักองครักษ์ปราบดา; นินโจ) 2 รูปที่ถูกสร้างขึ้นในสมัยเอโดะ ประตูโดมงเป็นสิ่งก่อสร้างที่ผู้เดินทางขึ้นมาสักการะโดยถนนทางเท้าของเมืองซังเท็นเป็นอันต้นแรกเมื่อมาถึงโคยะซัง และเป็นประตูจุดดูวิวตระเวนทัศนียภาพที่สวยงามที่สุดตลอดทั้งปี เป็นที่ที่สวยงามเป็นอย่างยิ่ง

บริเวณพื้นที่ต้นโจกะรัน (Danjo Garan Sacred Temple Complex)

เป็น 1 ใน 2 พื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ของโคยะซัง โดยต้นโจกะรันเป็นสถานที่ที่พระโคโบ โดชิ (คุโค) ผู้ค้นพบนิกายชินทงอนเป็นผู้บุกเบิกขึ้นหลังจากที่เดินทางกลับมาจากประเทศจีน (สมัยราชวงศ์ถัง) เพื่อใช้เป็นพื้นที่ให้พระสงฆ์สามารถออกจากเมืองมาปฏิบัติธรรมในสถานที่ที่เงียบสงบได้ อาคารต่าง ๆ ที่ก่อสร้างขึ้นแต่เดิมถูกไฟไหม้เผาไหม้ไป อาคารในบริเวณพื้นที่ต้นโจกะรันในปัจจุบันเกือบทั้งหมดเป็นสิ่งก่อสร้างที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ทดแทน การบูรณะพื้นที่ต้นโจกะรันจึงถือเป็นความสำเร็จที่สำคัญที่ได้มาจากการเสียสละและความเพียรพยายามของผู้คนที่สืบต่อกันมาในหลายยุคสมัย

เจดีย์คอมปองโตไต (Konpon Daito Great Pagoda)

เจดีย์คอมปองโตไตเป็นที่รู้จักกันดีของเจดีย์หลัก (the Great Stupa) เป็นเจดีย์ที่งดงามหาสได้หาขาดที่สโสด ตัวอาคารมีความสูงประมาณ 48 เมตร เจดีย์ที่เห็นในปัจจุบันเป็นอาคารที่สร้างขึ้นใหม่เสร็จสิ้นในปีค.ศ. 1937 โดยถือว่าเป็นงานก่อสร้างครั้งใหญ่เพราะต้องใช้เวลากว่า 2 รุ่นคนจึงสร้างเสร็จ พระพุทธรูปที่จัดเรียงไว้ภายในเจดีย์มีเสาโอโบล้อมรอบ โดยมีพระพุทธรูปพระไวโรจนพุทธะ (ไดนิจิ เนียวโร) ประดับอยู่ตรงกลาง

อาคารคองโด (Kon-do Hall)

อาคารคองโด เป็นอาคารแรกที่ก่อตั้งขึ้นในบริเวณพื้นที่ต้นโจกะรัน เป็นอาคารที่สำคัญที่แสดงธรรมและจัดพิธีต่าง ๆ พระโคโบ โดชิได้เริ่มให้สร้างอาคารคองโดในปีค.ศ. 819 แต่ท่านก็ได้มรณภาพไปในปีค.ศ. 835 ก่อนที่อาคารจะสร้างเสร็จ โดยอาคารคองโดในปัจจุบันเป็นอาคารที่สร้างเสร็จในปีค.ศ. 1932 โดยในอดีตอาคารเคยถูกเพลิงไหม้ไปถึง 7 ครั้ง (เปิดทำการ : 8:30-17:00)

วัดคองโกบุจิ (Kongobu-ji Head Temple)

วัดคองโกบุจิถือเป็นวัดศูนย์กลางใหญ่ของโคยะซัง ที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่ของบริเวณเขตโคยะซังนี้ด้วย แต่เดิมเป็นที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นการทำบุญให้แก่มารดาที่เสียชีวิตไปของท่านโชกุนโยชิโตะมิ อิโตโยชิ มิชิชื่อว่า "วัดเซกิงัง" และถูกเปลี่ยนชื่อมาเป็น "วัดคองโกบุจิ" ในปีค.ศ. 1869 โดยเป็นวัดศูนย์กลางของนิกายชินทงอนโคยะซังที่มีวัดสาขาย่อยประมาณ 4,000 วัด วัดคองโกบุจิเป็นวัดที่มีความสวยงามผสมผสานกับคุณสมบัติในการใช้สอยภายในบริเวณมีสวนหิน "บึงราวเท" ชื่อตั้งที่มีพื้นที่กว้างใหญ่เป็นอันดับต้น ๆ ของญี่ปุ่น (เปิดทำการ: 8:30-17:00)

อาคารเนียวนินโด (Nyonin-do Hall)

อาคารเนียวนินโดซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีว่า "หอบูชาสำหรับสตรี" เป็นอาคารที่เหลือหลังสุดท้ายของ 7 อาคารที่เคยมีอยู่ของโคยะซังในอดีต เนื่องจากในอดีตพระที่นำฝึกปฏิบัติธรรมจะตั้งอยู่ในที่สงบเงียบ จึงไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเข้ามาในบริเวณของโคยะซัง ในสมัยนั้นผู้หญิงจะเดินเท้ามาด้วยเส้นทางเล็ก ๆ ที่มีอุโมงค์โอบล้อมอาคารเนียวนินโดแต่ละแห่งเพื่อเป็นการปฏิบัติธรรมของตนเอง และเพื่อรักษาชื่อเสียงให้คนทั่วไปในปัจจุบันเส้นทางเล็ก ๆ นี้เป็นที่รู้จักกันดีว่า "ทางเดินสตรี" หรือ "ทางเสวยบุญของสตรี" ถูกใช้เป็นเส้นทางในการเดินเข้าไปถึงที่เมืององลมมาจะเห็นวิวกุซังล้อมรอบที่สวนงาม เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว (เปิดทำการ: 8:30-17:00)

สุสานตระกูลโทะคุกะวะ (Tokugawa Mausoleum)

สุสานตระกูลโทะคุกะวะก่อสร้างขึ้นตามคำสั่งของท่านเอ็งเมจิ โชกุนรัชกาลที่ 3 ของตระกูลโทะคุกะวะในปีค.ศ. 1643 เพื่อแสดงความเคารพต่อท่านโชกุนเอ็งเมจิ โชกุนรัชกาลแรกของการปกครองโดยตระกูลโทะคุกะวะ และท่านโชกุนฮิเดะชิเงะซึ่งเป็นลูกชาย โดยสุสานแห่งนี้ถูกกำหนดให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศในปีค.ศ. 1961 ใช้เวลาสร้างนาน 20 ปี จัดว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในประวัติศาสตร์ประเทศญี่ปุ่น (เปิดทำการ : 8:30-17:00)

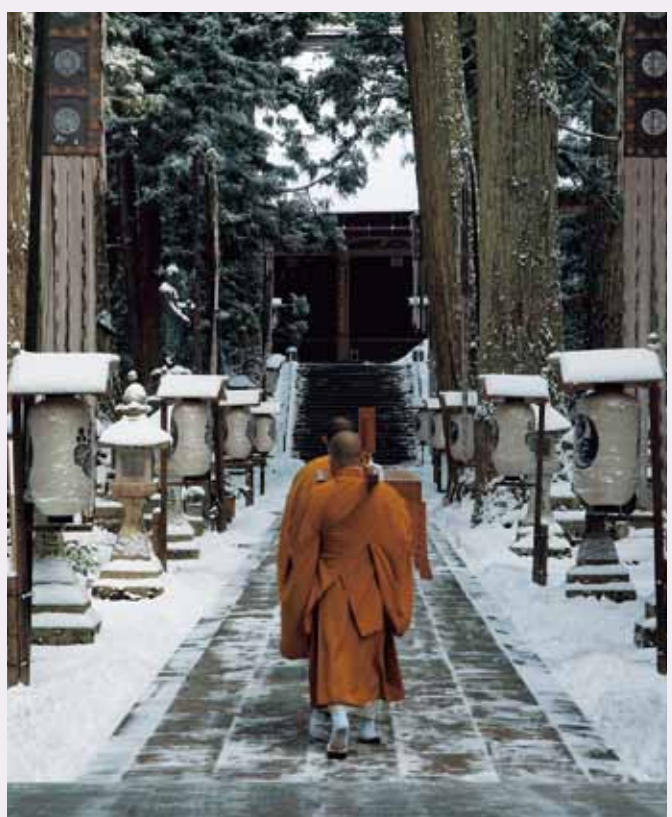
พิพิธภัณฑ์เรโฮคัน (Reihokan Museum)

พิพิธภัณฑ์เรโฮคันตั้งขึ้นในปีค.ศ. 1921 เป็นสถานที่จัดเก็บและจัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดของประเทศ รวมถึงสมบัติประจำชาติญี่ปุ่นด้วย ซึ่งพระพุทธรูป มณฑลา ภาพวาด (ภาพวาดพระพุทธรูป) และมรดกสืบทอด ฯลฯ หลายหมื่นชิ้นที่จัดเก็บและจัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑ์เรโฮคันจะนำพาท่านสู่โลกของวัฒนธรรมศาสนาพุทธ (ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม เปิดทำการ: 8:30-17:30) (ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนเมษายน เปิดทำการ: 8:30-17:00)

บริเวณโอะคุโนะอิน (Okuno-in)

โอะคุโนะอินเป็นบริเวณพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของโคยะซัง เป็นเขตสุสานขนาดใหญ่ลำดับต้นของประเทศญี่ปุ่น มีสุสานกว่า 2 แสนแห่งบนเส้นทางยาว 2 กม. สองข้างทางมีต้นสนใหญ่หลายร้อยปี และโอะคุโนะอินเป็นสุสานของท่านโคโบ โดชิ (คุโค) โดยกล่าวกันว่าท่านโคโบ โดชิ (คุโค) ยังทรงสมาธิอธิษฐานอยู่อย่างนินทรืร์อยู่ที่นี่จนถึงปัจจุบัน ตรงทางขึ้นสะพานโกะเบียวโนะอะชิโอะริบองเรียงอยู่ ผู้ที่มาสักการะก็จะรอนำให้กับรูปปั้นมีขุมกระดูก เพื่อเป็นการแสดงความเคารพแก่บรรพบุรุษ โอะคุโนะอินถือเป็นบริเวณที่ไม่ไกลของยอดเขาบรรดาศักดิ์ แสดงให้เห็นถึงความคิดที่ชัดเจนว่าคนเราทุกคนมีความเสมอภาคกันเมื่อไปสู่ภพหน้า ไม่ว่าจะเป็นคนในตระกูลจักรพรรดิหรือคนธรรมดาสามัญและไม่ว่าจะเป็นคนชาวจีนหรือคนปราชญ์ก็ตาม

พิธีถวายภัตตาหาร (Shoujingu Morning Ceremony)

ทุกเช้าตอน 6:00 และ 10:30 จะมีพระสงฆ์ถือชามภัตตาหารไปสู่อาคารโโรโรโดซึ่งเป็นพิธีสักการะให้กับท่านโคโบ โดชิ (คุโค) พิธีนี้ปฏิบัติสืบเนื่องกันมาเป็นเวลาพันปี แม้เป็นวันที่ฝนหรือหิมะตกก็ตามสามารถเห็นพิธีนี้ได้ทุกวัน

สะพานโกะเบียวโนะอะชิ (Gobyonohashi Bridge)

สะพานโกะเบียวโนะอะชิเป็นสะพานลำดับที่ 3 และเป็นสะพานสุดท้ายก่อนที่จะถึงดินแดนศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นสุสานของท่านโคโบ โดชิ แผ่นไม้กระดาน 36 แผ่นที่นำมาใช้ทำสะพานนี้แสดงถึงพระพุทธเจ้าแห่งโลกตะ (the Diamond World) ด้านหลังของแผ่นไม้กระดานมีสลักชื่อของพระพุทธเจ้าแต่ละองค์ไว้ด้วยอักษรภาษาสันสกฤต โดยจะสามารถมองเห็นอักษรจากภาพสะท้อนจากผิวน้ำด้านล่าง

เจดีย์โกะรินโด (Gorinto Monument)

รูปปั้นที่ทำจากหินแกรนิต 5 ชั้น (เจดีย์โกะรินโด) ที่มีขนาดเล็กและขนาดใหญ่ จะพบได้ที่ข้างทางเดินในบริเวณโอะคุโนะอิน เจดีย์โกะรินโดนั้นสื่อถึงคำกล่าวในศาสนาพุทธที่ว่าโลกประกอบด้วย 5 ธาตุที่แตกต่างกัน โดยจารึกอักษรภาษาสันสกฤตของทั้ง 5 ธาตุ คือ ดิน น้ำ ไฟ ลม และอากาศไว้ในแต่ละชั้นของเจดีย์ด้วย

- อากาศ
- ลม
- ไฟ
- น้ำ
- ดิน

ประสบการณ์นำลองที่โคยะซัง

อะจิคัน (Ajikan Mediation)

อะจิคันเป็นการทำสมาธิแบบนิกายชินทงอนซึ่งสามารถลองทำได้ในที่พักแรมในวัดเกือบทุกแห่ง แม้คนที่เพิ่งเคยลองได้ไม่ก็ครั้งหรือแม้จะไม่เคยนิ่งสมาธิเลยก็ตาม อะจิคันจะทำให้จิตใจสงบ สามารถนึกวิธียแก้ปัญหาที่มีอยู่ได้ดีขึ้น

การฝึกคัดพระธรรม (Sutra Copying)

"ชะเคียว" คือการคัดลอกตัวอักษรคันจิในพระธรรมทีละตัวด้วยน้ำหมึกและฟูกันที่เป็นเครื่องเขียนแบบดั้งเดิมของญี่ปุ่น โดยจะคัดลอกอย่างประณีตและสวยงามถูกต้อง การคัดลอกทุกชุดสูตร (The Heart Sutra, ยังนิยมเขียนเกียว) จะทำให้จิตใจของท่านปลอดโปร่ง สามารถลืมความวิตกกังวลที่ไม่ว่าเป็นออกไปได้

พิธีจุโค (Jukai Ceremony)

พิธีจุโคถือเป็นประสบการณ์ที่ไม่เหมือนที่ไหน เพราะจะได้เข้าพิธีทางศาสนาพุทธที่แท้จริงที่มีสืบเนื่องมาแต่ในอดีตกับพระสงฆ์โดยตรง เป็นพิธีที่เรียบง่ายแต่แฝงด้วยความละเอียดอ่อนงดงามสืบต่อมานานกว่า 2500 ปี